

[Lasse Budtz]

blandt de ufejlbarlige kendetegn på en udvikling, der kan føre til krig.«

Og så slutter han – naturligvis, for han er en fornuftig mand – med også at stille sig yderst kritisk til den russiske oprustning.

Se, sådan bedømmer egentlige eksperter den vanvittige situation, som også Vogel i Vesttyskland kalder det, vi befinder os i, og det vil socialdemokratiet gerne give sit beskedne bidrag til at ændre.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er nu tilbage i talerrækken.

Steen Folke (VS):

Genoptagelsen af INF-forhandlingerne i Genève har ikke været løfterige. I pressen har man kunnet læse udtalelser om, at aldrig har parterne stået fjernere fra hinanden end nu, og den slags.

Jeg vil gerne sige, at i VS er vi i det hele taget ikke særlig illusionsfyldte vedrørende disse nedrustningsforhandlinger. Vi tror ikke ret meget på den oprigtige vilje, og vi tror, at hvis videre atomoprustning skal forhindres, så er det først og fremmest, for ikke at sige alene, et massivt folkeligt pres, der kan spænde ben for den videre atomoprustning.

Vi er ikke faldet i svime over, slet ikke de amerikanske udspil, men for den sags skyld heller ikke de sovjetiske udspil, hvad udenrigsministeren gerne vil pådutte os. Der ligger ikke i accepten eller vedtagelsen af vores forslag i dag, at man tager Andropovs udspil om de 162 raketter og siger: tak for det, det er fint! Det står der intet om i dette forslag.

Jeg vil gerne sige, at vores mål vedrørende SS-20re et det samme mål som vedrørende Pershing II- og krydsermissiler og alle andre atomraketter og atomvåben. Det er målet nul, men det, vi indser, og som udenrigsministeren og alle andre udmærket ved, er, at Reagans udformning af nulløsningen vil være komplet uacceptabel for russerne. Men hvis man sigtede efter en løsning, som afskaffede alle SS-20re, som forhindrede opstilling af Pershing II- og krydsermissiler, og som endvidere demonterede franske og engelske atomvåben og amerikanske atomraketter udstationeret på u-både udlånt til forsvaret af Europa, som det hedder, så var der tale om en egentlig nulløsning, som vi naturligvis ville hilse med begejstring.

Jeg kan vel tillade mig at sige, at præsident Andropovs seneste udspil, hvori han går ind for at tælle sprængladninger, er et vigtigt positivt skridt. Det kan jeg nok tillade mig at sige uden at blive beskyldt for i denne sammenhæng at være russernes lakaj. Præsident Reagan har jo sagt nogenlunde det samme, så det går vel an at sige det selv i dette ting. Vi er ikke imponerede af nogen af parterne, slet ikke af Reagan, hvis udspil er udformet sådan, at han vidste, at Sovjetunionen nødvendigvis måtte forkaste det. Det gælder nulløsningsforslaget, og det gælder den såkaldte mellemløsning, som udenrigsministeren henviser til som en udformning af det, et flertal i folketinget lagde op til med vedtagelsen af en dagsorden den 8. februar i år. Jeg vil da gerne spørge socialdemokratiets ordfører, hr. Lasse Budtz, om også han og socialdemokratiet mener, at denne såkaldte mellemløsning var det, man havde i tankerne som et alternativ til den såkaldte nulløsning. I så fald mener jeg nok, det var et ikke specielt frugtbart alternativ.

Det er vistnok en beklagelig kendsgerning, at Sovjetunionen fortsætter med opstilling af SS-20 raketter. Det tager vi stærkt afstand fra. Det er også en kendsgerning, at USA fortsætter med en gigantisk atomoprustning med MX-raketter, som Reagan i hvert fald gør alt for at få vedtaget på alle planer i det amerikanske system med produktion af krydsermissiler i tusindvis. Det er ikke kun til udstationering i Europa. Det er krydsermissiler til vands og til lands og i luften. Der er et gigantisk atomoprustningsprogram i gang i USA. Der er ikke meget, der tyder på en reel fredsvilje.

Desværre har Danmark et medansvar for beslutningen om de 572 atomraketter. Derfor har vi også et medansvar for at forhindre, at disse raketter nogen sinde bliver udstationeret. Jeg mener, at det er nødvendigt at pålægge regeringen, eventuelt mod dens vilje, at arbejde for, bl.a. under kommende ministerrådsmøder i NATO i begyndelsen af juni, et stop for forberedelse til opstilling af disse atomraketter, som jo foruddiskonterer raketternes opstilling. Jeg vil gerne spørge i en parentes, for dér var socialdemokratiets holdning ikke helt klar: er socialdemokratiet enigt med os og med beslutningsforslaget i dette krav om stop for forberedelse til opstillingen?